

(‘Ολοι ήμεροκρότησαν θερμώς τόν μεπελιβάνη κι’ ήρρισαν γουργουρισματα μίς ‘στάντερα πολλών, ή δέ κυρία Φασουλή ήλιουσαεε νά κίνη ήργολαβία δυνατή τού Γάλλου Μονταλόν, κι’ ό Πρίσβος τήν ήγύριζε ‘σής σαλαίς άλά μπράτσο κι’ ό Φασουλής άναφανδόν τής άστραψ’ ένα μπάτσο. Μί γλώσσαν δέ, πού μοναχά ‘στους ντιστεγική προσήκει, τόν γάμον ήσυχολάζαν τού κίμω-Βερενίκη, και ψίθυρος έδώ κι’ έκει ήδούβι μωστικός, κι’ έφυγεν ό Διαδόχος είκογενεικτός, πρὸς τόν δεσπότην Φασουλήν θερμώς ήκρράσας πάλιν εύχαιριστήρια πολλά μ’ ήγύριεαν μεγάλην, ότι και ‘στήν ίσποχην τσοαύτης βουλιμίας φιλοτιμείται τήν Αύλην νά τήν ταίξη τζάμπα, κι’ ό Φασουλής εκ πνεύματος σοφής είκονομίας ώς έξω τόν συνόδουσαι μί μίξ σθυσμένη λάμπα.

Όι μὴν πρὸς άναχώρησιν τὸ πλῆθος ίσηκώθη, άλλά μί τήν καταχρησιν είκείνην τών όσπριων άνά τήν αΐθουσαν όσημ βεραία διεσδῆ πρὸς έντροπήν τών κυριών και τών κομψών κυριών, και μί μαντύλια περιούθς ήρράχθη καθε μήτη κι’ άγχως πυκνός ίκαλυψε τού Φασουλῆ τὸ σπήτη. Κι’ ό Φασουλής, άν κι’ είξυρε ή μωρωδία πὸς ήτο τού γεματός του άφρευτός και φυσική συνέπεια, άλλά όμως τόν άνήγερη κι’ αύτός ήπροσποιεΐτο ότι τόν ήμπόδιζε τών τρόπων ή εύπρέπεια, ώς πού τραγέδη τέστρησε τὸ ένα κι’ άλλο φύλο κι’ ό σουαρείς ήτέλειμωαι χωρίς νά πίση ζύλο.)

**Έκεί όλίγιαι ποικιλίαι,
μ’ άλλους λόγους άγγελίαις.**

‘Υποδηματοποιείον είς τόν δρόμον τού Αΐδου, τήγην, γούστο κι’ ήργασία άνευ ψεύδους κι’ άνευ δόλου.

‘Υποδήματα και παιδων και άνδρων και γυναικῶν, είς τού Κρίνου τὸ μέγalon Φαρμακείον άντικρύ, μάστορησ ό ‘Ιατράκης, μαγαζι’ μοναδικόν, πού τήν τήγην του θαυμάζουον και μεγάλοι και μικροί.

Όι ράπται ‘Αΐδονόπουλοι—μεγάλο τῶνομά των— είς τού Σταδίου τήν ήδόν μετώκησαν ήσάτως, κι’ ήλθαν τά χαιμωνιάτικα είς τὸ Κατάστημα των και πρώτος πρώτος έστουσαν ό Φασουλής τραγάτος. ‘Τι κάμαραις τής δοκιμής και κάμαραις μεγάλαις και τί καθήρταίς άκριβοί σί φωτισμέναις σαλαίς !.. έκει ποικιλια και πολλά ήμπορευμάτων είδη, έκει και καθε φιλικό και ζήλευτό στολίδι. Μά νά και φῶς ήλεκτρικό... τί ώμορριά περίσσια !.. ‘Αΐδονόπουλους δύσκολα θά ‘βρῆς και ‘στα Παρίσια.

‘Ανόνημος ‘Ελληνική Μεγάλη ‘Εταιρία τών γενικῶν ‘Ασφαλειῶν, κληθείσα ΕΘΝΙΚΗ, και όσουις φλιγει άληθῶς θερμή φιλοπατρία άς τρέξουον όσον τάξιον ν’ άσφαλισθοῖν έκει. ‘Η καθεμία Τράπεζα είς ταύτην έχει μέρος και μέτοχοι και ήδουται οι πρώτοι παραδούχοι, κι’ άς σπείση πρὸς άσφάλειαν ‘στην ΕΘΝΙΚΗΝ ήγκαίρωι, κι’ ‘έκείνος πού δέν ήβαλε ‘στα πόδια του τσορούχι. ‘Ασφάλεια κατά πυρός, τής γῆς και τής θαλάσσης, και τών παντοίων συμφορῶν, όπου γενεψ ή πλάσις, άσφάλεια είς ήσφικα κι’ άπρόσπτα συμβάντα, άσφάλεια ‘στό είναι σας, είς τήν ζώην, είς πάντα. ‘Ασφάλεια δι’ όλα σας ή ΕΘΝΙΚΗ κηρύττει . . . ήδός Σταδίου, κίριαι, ‘στού ‘Αξελού τὸ σπήτη.

‘Ο Πάμπανος, γατρός δοντήων πενήτων και πλουσιών, πού καταπαίει άνθωριπ πονουτων μυκηθμόν, ‘στών ‘Αγιον Γεώργιον μετώκησε πλησιόν, ήδού Σταδίου πάροον και τίσσαιρ άριθμόν.

**Ρωμηού ‘Ημερολόγιον ‘Αποκαλυπτικόν
περί τής καταστάσεως τών Οίκονομικῶν.**

‘Εντός όλίγων ήμερῶν με τρέλλαις και κουδούνηαι είς κεντρικά κι’ άπόκεντρα σοκάκια και καντούνια νέον ‘Ημερολόγιον Ρ ω μ η ο υ θ’ άντιλαήτται, και σεις καθό φιλότιμοι τών ‘Αθηνῶν πολιτiai βεβαίως θά τὸ πάρετε χωρίς πολυ καζάρι . . . είς τούτο δέ μ’ ήμβρίθειαν ό Φασουλής ποζάρει ώς άψευδής κι’ άλάνθαστος μετά Χριστόν προφήτης κι’ άποκαλύπτει πράγματα, πού νά τάκούσης φρίττεις.

Είς μὲν τὸ ‘Εσωτερικόν
λεπτά σαράντα ή τιμή,
είς δέ τὸ ‘Εξωτερικόν
πενήντα και προπληρωμή.